

HAZ-Centrum tweede prijs vrijwilligersorganisatie 2003

De gemeente wilde eer en erkenning schenken aan vrijwilligersorganisaties die van groot belang zijn voor de samenleving en de bevordering van het Utrechtse sociale leven. Zij riep daartoe een prijs in het leven. De jury heeft uit 51 voorgedragen inzendingen 10 genomineerden gekozen. Criteria: een innovatieve en creatieve werkwijze, een bijzondere bijdrage leveren aan de Utrechtse samenleving, zich ten dienste stellen en samenwerking met andere organisaties. Het Hoograven aan Zet-Centrum kreeg de tweede prijs. De derde prijs ging naar Stichting de Aardvlo en een tweede prijs naar Stichting Jongeren-centrum ULU. De eerste prijs ging, terecht naar Stichting 'de Beschaving' uit Leidsche Rijn.

Bezorgers bedankt

Via het Leerlingenparlement van de vijf basisscholen hebben 36 kinderen zich opgegeven om de wijkkrant door brievenbussen in hun eigen buurt te stoppen. De redactie was blij verrast over het grote aantal kinderen. Ook hebben al 11 volwassenen zich opgegeven om *Aanzet* op vrijwillige basis te verspreiden. Allemaal hartelijk bedankt. De wijkkrant heeft nu een betere toekomst. Er zijn nog twee plekken waar vrijwilligers nodig zijn: helemaal in het Noorden, de Impalstraat, Bokkenbuut en Tolsteegplantsoen, en helemaal in het Zuiden: de eensgezinswoningen bij de snelweg. Opgeven kan bij het HAZ-Centrum.

colofon

Aanzet is een uitgave van het Hoograven aan Zet-Centrum en verschijnt zes maal per jaar.
Redactieadres
 't Goylaan 111 3525 AG Utrecht
 Tel: 030-267 90 63
 E-mail: infotoko.hoograven@planet.nl
Website
 www.hoograven.info
Redactie
 Andrea Bosman, Lisette van Boxel, Ahmad Farhadi, Eva Houtsmá, Patricia de Nijs, Wim Peters, Lotje Zevenbergen
Oplage
 7000 exemplaren
Volgende deadline
 16 februari 2004
 dit geldt voor zowel advertenties, als tekst- en beeldmateriaal

Hechte sfeer bij korfbalclub

Korfbalvereniging H.K.C. (Hoogravense Korfbal Club) heeft al jaren een plek in de wijk. Al meer dan vijftig jaar worden er bijna elk weekend wedstrijden gespeeld.

Veel bewoners uit Hoograven en Lunetten spelen bij de korfbalclub, die in 1951 werd opgericht en momenteel ongeveer 175 leden heeft. De club is verschillende malen verhuisd maar heeft nu al dertig jaar één eigen veld mét kantine in Hoograven-Zuid, bij het Liesboschpark. "Aanstaande zomer krijgen we eindelijk ons felbegeerde kunstgrasveld" vertelt bestuurslid Huib den Uijl enthousiast.

Huib is al zeventien jaar betrokken bij de club. Tegenwoordig doet hij de redactie van het clubblad en draait hij regelmatig kantinediensten. Toen Huib in 1953 ging korfballen gebeurde dat nog op een boerderij in de wijk. "Een eigen veld hadden we toen niet. En je moest 12 jaar zijn om lid te kunnen worden. Men vond het pedago-

gisch niet verantwoord om jongere jongens en meisjes samen te laten sporten."

Dat is tegenwoordig anders. Juist de gemengde teams zijn voor veel mensen reden om lid te worden. "Daardoor is het een unieke sport", vindt speler Jan Bijkerk. "De sfeer is heel hecht. Je gaat anders met elkaar om. En natuurlijk ontstaan er daardoor vaak relaties rond het korfbalveld. Mijn vrouw ken ik ook via het korfbalveld."

Jan speelt van jongs af aan bij H.K.C. Sinds zes jaar zit hij bij het eerste team. "Ik vind het sociale aspect van korfbal eigenlijk nog leuker dan het sportieve. Mijn ouders waren H.K.C.-ers en dan rol je er vanzelf in: ik was eigenlijk meer een voetbaljongetje. Maar de sfeer bij de korfbalclub was leuk en iedereen kende elkaar. Dan zit je snel vast aan zo'n vereniging. Je groeit op met je korfbalteam. Vanaf een jaar of acht tot in de puberteit zit je bij elkaar in hetzelfde team. Daardoor krijg je een band met elkaar."

De club is dan ook niet alleen een plek om te korfballen. Daaromheen worden regelmatig activiteiten georganiseerd, zoals het zomerkamp, speurtochten, kaartavonden en de jaarlijkse sinterklaasviering.

Hoewel H.K.C. een hobbysportclub is, is er de laatste jaren wel wat veranderd. Jan: "Het niveau is drastisch verhoogd. Er wordt anders omgegaan met trainingen en selecties. Dat is een goede zaak, want we hebben nu een team dat in de eerste plaats speelt."

Er is een tijdje discussie geweest over de mogelijkheid om het veld van H.K.C. ook ter beschikking te stellen aan de Voetbal Vereniging Hoograven. "Maar ons veld is te klein voor een voetbalwedstrijd", weet Huib. Met de herinrichting van het Liesboschpark zal er voor H.K.C. dan ook niet veel veranderen. "De VVH krijgt dan waarschijnlijk toch een eigen plek. Tot die tijd kunnen ze trainen op ons veld."

verhalen van toen

verhalen van nu

Muziek in de wijk

Meneer Gerrit Meydam woont al vanaf zijn geboorte - met tussenpozen - in Hoograven. Hij speelde als kind al in de Jan van Arkelstraat toen die nog omringd was door polders. Zijn leven staat tot op de dag van vandaag in het teken van muziek.

Meydam (1930) speelt trompet, accordeon, vibrafoon en bas. Tegenwoordig speelt hij in twee big bands (in Rotterdam en Utrecht) en is hij erelid van het Utrechts Jazz Orkest, wat hij mede oprichtte. In zijn huiskamer staan overal instrumenten.

"Ik heb eigenlijk nooit veel les gehad", vertelt Meydam. "Ik ben een autodidact." Als jonge jongen begon hij tijdens de Tweede Wereldoorlog trompet te spelen bij Kunst & Strijd, de muziekvereniging van 'de rooien'. "Een vriend uit de straat nam me mee. Ik vond het meteen leuk."

Muziek zat dan ook in de familie - zijn broer en vader waren accordeonist - maar ook in de straat in oud-Hoograven. Daar woonden vijf accordeonspelers en de muzikanten uit de buurt kenden elkaar allemaal. "Het was een mooie tijd" herinnert Meydam zich. "Ik weet nog dat we wel eens met een groepje gingen optreden in café's in de buurt. Dan zat je zowat op het biljart met je orkestje. Maar dat geeft niet:

we gingen voor de gein."

Na de oorlog werd Meydam beroepsmuzikant. "Ik roide er als het ware in. We speelden voor de Canadezen en voor de militairen die naar Indië gingen." Ook speelde hij nog een tijdje trompet in het circus. "Ik speelde in dansorkesten, in nachtclubs. Allerlei amusementsmuziek, een mooie tijd."

Vervolgens vertrok Meydam in 1958 met een orkest naar Duitsland. Ze traden overal op, in Hannover en een bekende nachtclubstraat in Hamburg. Meydam: "Daar heb ik goed geld verdiend. Soms verdienden we op een avond wel 400 mark aan fooien. Daarmee konden we dan een bezoekje brengen aan familie in Nederland."

De muzikale vrienden uit Hoograven, waaronder Huug van der Voort, Jaap Leben en Alfred Smit, bleven elkaar trouw. "Als in één van onze or-

kesten iemand ziek was, belden we elkaar altijd om in te vallen."

Terug in Nederland in 1963 begon Meydam aan een 'schnabbeltour': "Ik speelde in allerlei orkestjes en ensembles." Zo begeleidde hij artiesten als Connie Vink en Rob de Nijs. Bovendien speelde hij bij verschillende radio-orkesten. Ook ging hij als laborant werken om zo een vast inkomen - en een pensioen - op te bouwen voor zijn vrouw en zoon. "Het was de tijd van de Rolling Stones en van de Beatles", herinnert Meydam zich. "Dat vond ik fantastische muziek."

In 1967 richtte Meydam met een groep vrienden het Utrechts Jazz Orkest op. "Erik van der Wurff speelde daarin, Harry Sacksioni en Din Binkhorst. In die kringen ben ik bekend onder mijn bijnaam 'Pip' Meydam." Hij speelde 33 jaar bij het Jazz Orkest en is nu erelid.

Muziek speelt nog steeds een bijzondere rol in het leven van Gerrit Meydam. Natuurlijk speelt hij nog steeds in zijn twee big bands. En in zijn huis staat bijna in elke kamer wel een radio, elk op een andere zender. "Bij mijn tante klonk vroeger altijd de radio. Ik hou van allerlei soorten muziek. Zelfs tijdens het koken zet ik 'm aan."